

at Frederiksberg vil have den, saa længe København har sin nuværende Ordning. Men Frederiksberg er vistnok meget villig til at søge at faa den ændret, saa snart København faar en ny Ordning. Der er altsaa faktisk Adgang for Frederiksberg og Gentofte til, saa snart de ville, at faa en lignende Ordning som København, og jeg gaar ud fra som en ret given Ting, at meget snart efter, at København har faaet denne nye Ordning, ville vore Nabokommuner søge at faa lignende Ordninger gennemførte. De have hidtil holdt deres Skatter saa nær op til Københavns som muligt, en lille Smule under, ganske vist, af skattepolitiske Grunde, men ellers i Princippet saa nær op ad Københavns som muligt, og de ville sikkert ogsaa gøre det i Fremtiden. Frederiksberg og Gentofte ere jo ganske vist rige Kommuner, og der kunde være en Fare for, at de kunde udvikle sig til to smaa Skattely. Men paa den anden Side vokse ogsaa de kommunale Opgaver derude meget stærkt i de senere Aar, og jeg tror derfor, at de ville gaa ind under samme Ordning som København; de have i hvert Fald Adgang dertil.

Skulde der ellers vise sig saadanne Farer for, at der skulde opdukke nye Skattely i Landet, naar dette Forslag er gennemført, var der andre Veje at gaa, bl. a. den at arbejde paa en Sammenslutning af saadanne Kommuner. Det behøvede ikke en Gang nødvendigvis at være en Indlemmelse. Man kunde tænke sig en Udvidelse af den københavnske Skattekommune. Med fuldt Selvstyre for Nabokommunerne kunde man tænke sig dannet en fælles Skattekreds for Nabokommuner ved, at de enedes derom, og hvis de ikke enedes derom, ved Lovgivningen. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil gøre denne Sag en Tjeneste, hvis han i dette Øjeblik vil inddrage Spørgsmaalet om Frederiksberg og Gentofte. Der er, som sagt, ifølge den gældende Lov Adgang for dem til at faa en lignende Ordning som den, København her forhaabentlig hurtigt vil faa.

N. P. Jensen: Jeg skal ikke bidrage ret meget til at forlænge Diskussionen, jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg er som alle, der have haft Ordet, glad over, at dette Forslag er kommet frem. Jeg har aldrig kunnet indse Berettigelsen af, at København dannede en Undtagelse paa en saadan Maade, som den har dannet det med de hidtil bestaaende

Skatteforhold, og jeg er saa meget mere glad over, at Københavns Skatteprocent bliver given fri efter det foreliggende Forslag, som jeg erkender, at det i skatteteknisk, skatteteoretisk Henseende betegner et meget betydeligt Fremskridt fra det nu bestaaende.

Jeg er glad over, at det Punkt, som er blevet berørt fra forskellige Sider her i Dag, Punktet om de saakaldte frivillige Skatteydere, er blevet taget ud af det Forslag, som oprindeligt forelaa fra Københavns Kommunalbestyrelse. Det forekommer mig nemlig, at det bør være saaledes, at enten sættes Folk i Skat, og saa sættes de i Skat efter de almindelige Regler, eller ogsaa sættes de ikke i Skat. Athave en tredie Kategori af Borgere, der, hvis de synes om det, kunne betale Skat, og hvis de ikke synes om det, kunne lade være, kan jeg ikke indse er berettiget. Paa den anden Side er jeg fuldt ud enig i de Udtalelser, der ere faldne fra anden Side om, at det kan se godt ud at holde dem fri for at betale Skat, men det mindre smukke derved er, at de maaske derved miste deres Valgret. Men jeg har den Tro, at der i Virkeligheden ingen er, der ønsker at fratage eller berøve disse Smaakaarsfolk, som Talen er om her, deres Valgret. Den Vej, der er at gaa, er imidlertid en anden, nemlig at faa dem ind under de almindelige Regler, men alligevel bevare Valgretten for dem, og i saa Henseende er jeg i Princippet enig i det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), nemlig at der sættes et fast Minimum, som trækkes fra over det hele. Derimod indvendte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ganske vist, at hvis vi trække 800 Kr. fra overalt, blive netop de, der kun have de 800 Kr. eller lidt mere eller mindre, fri for Skat og miste saaledes deres Valgret. Det behøves slet ikke. Vi kunne meget godt redde dem Valgretten ved en Tillægsbestemmelse som den, der findes i de almindelige kommunale Skattelove af 1903: dog maa Nedsættelsen aldrig blive saa stor, at Skatten helt bortfalder.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) omtalte Rateskalaen i dette Lovforslag som noget, der var indført i dansk Skattedebat ved Højres Hjælp, nemlig i Højres Landstingsforslag i 1903—04. Det er vist en lille Fejltagelse. Den Tanke er ganske sikkert ikke indført i dansk Skattedebat fra Højres Side, men af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds